

zda a po kterou dobu žalobce konal práce společenskou smlouvou převzaté, která odměna mu za ně přísluší, a byla-li tato odměna při likvidačním roku žalobci přiznána či popřena. Podle toho, co svrchu dovoďeno, není věc zralá k rozhodnutí (§ 510 c. ř. s.).

Čís. 15223.

Vznik (nabytí) nároku na pensi u pomocných zaměstnanců státních drah, jejichž služební poměr byl podle § 135 vl. nař. čís. 15/27 Sb. z. a n. změněn v poměr zřízenecký, jest posuzovati podle prvního odstavce § 7 stanov pensijního fondu čsl. státních drah.

(Rozh. ze dne 22. května 1936, Rv II 98/36.)

Žalobce se na žalovaném československém státu domáhá placení pensijních požitků tvrdě, že, ač jeho služební poměr byl podle § 135 zák. č. 15/27 nevypověditelný, byl přece výměrem ředitelství státních drah na základě ustanovení § 16, lit. a) služ. řádu s platností od 1. července 1933 přeložen na dočasný odpočinek a služební požitky jeho mu dne 30. července 1933 byly zastaveny. Nižší soudy uznaly žalobní nárok důvodem po právu.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody :

Jde v podstatě o to, podle kterého předpisu stanov pensijního fondu čsl. státních drah (výnos ministerstva železnic čís. 38.566/27) jest posuzovati otázku vzniku (nabytí) nároku na pensi u pomocných zaměstnanců státních drah, jejichž služební poměr byl podle § 135 vlád. nař. čís. 15/27 Sb. z. a n. změněn v poměr zřízenecký. Oba nižší soudy vycházely z názoru, že uvedenou otázku jest posuzovati podle prvního odstavce § 7 stanov pensijního fondu čsl. státních drah. Stejný názor byl vysloven a podrobně odůvodněn již v rozhodnutí čís. 13895 Sb. n. s. (a také v pozdějších neuveřejněných rozhodnutích nejvyššího soudu Rv I 1704/33 a Rv I 1813/35). Dovolací soud neshledává důvodu, by se od tohoto názoru v souzeném případě odchýlil a odkazuje dovolatele pro stručnost na odůvodnění rozhodnutí čís. 13895 Sb. n. s. K právním vývodům dovolání o této otázce se připomíná ještě toto: Dovolání samo uznává, že změna služebního poměru podle § 135 vlád. nař. čís. 15/27 Sb. z. a n. znamená založení nevypověditelného poměru služebního. Ale právě tato nevypověditelnost jest podstatným znakem služebního poměru dotyčných železničních zaměstnanců — na rozdíl od takového služebního poměru, jež lze rozvázati výpovědí. Z toho nepochybně plyne, že na nevypověditelného zaměstnance státních drah nelze vůbec použiti ustanovení odstavců 3 a 6 § 7 stanov pensijního fondu čsl. státních drah, jež se vztahují zřejmě jen na pomocné zaměstnance, kteří byli ze služeb vypovědění a jejichž služební poměr výpovědí zanikl. Pře-

ložení do výslužby jest opatřením zcela rozdílným od rozvázání služebního poměru výpovědí a na tom nemohou nic změnití dovolatelovy výklady, že prý v § 135 vlád. nař. čís. 15/27 Sb. z. a n. nejde o »definitorisaci« v pravém smyslu slova, to jest o změnu služebního poměru provisorního ve služební poměr definitivní. Poukaz dovolatelův na obdobu předpisů §§ 48 a 50 vládního nařízení ze dne 7. července 1926, čís. 114 Sb. z. a n. není vůbec případný již proto, že se uvedené předpisy týkají jen pomocných zřízenců ve veřejnoprávním poměru, kdežto v souzené věci jde o zaměstnance čsl. státních drah, jehož služební poměr jest podle § 1, odst. 4 vlád. nař. čís. 15/27 Sb. z. a n. povahy soukromoprávní. Ostatně jsou podmínky pro nabytí nároku na odpočivné (zaopatřovací) platy u obou těchto zaměstnaneckých kategorií rozdílné, neboť u pomocných zřízenců ve veřejnoprávním poměru jest podle §§ 31 a 50 vlád. nař. čís. 114/26 Sb. z. a n., rozhodnou jejich služební doba, kdežto u zaměstnanců státních drah rozhoduje podle pensijních stanov jejich členství v pensijním fondu. Ustanovení § 129, odst. 1 vlád. nař. čís. 15/27 Sb. z. a n., že pense náleží bývalému pomocnému zaměstnanci státních drah tak dlouho, dokud pro ztracenou nebo zmenšenou schopnost práce nemůže najíti přiměřené výdělečné zaměstnání, platí sice podle § 136 i pro pomocné zaměstnance státních drah, jejichž služební poměr byl podle § 135 změněn ve služební poměr zřízenecký, ale pro řešení sporné otázky nelze z něho nic vytěžiti, protože upravuje jen dobu, po kterou trvá vzniklý již nárok na pensi, nikoliv podmínky pro nabytí nároku na pensi vůbec, kteréžto podmínky jsou zvlášť upraveny v § 7 stanov pensijního fondu čsl. státních drah. Dovolatel konečně zdůrazňuje, že pomocný zaměstnanec v poměru zřízence státních drah mnohdy ani není členem pensijního fondu, protože jde o členství dobrovolné. K tomu stačí připomenouti, že ustanovení § 7 stanov pensijního fondu čsl. státních drah platí právě jen pro členy tohoto pensijního fondu a že žalobce byl podle souhlasného přednesu stran skutečně členem pensijního fondu čsl. státních drah, takže u něho byly splněny předpoklady podle § 7, odst. 1, čís. 1 pensijních stanov.

Čís. 15224.

Předpis § 46 zák. o úraz. poj. děl. se vztahuje i na nárok pojištěncův na bolestné.

(Rozh. ze dne 22. května 1936, Rv II 283/36.)

Žalobkyně se na žalovaném domáhá náhrady bolestného způsobeného jí úrazem na stavbě prováděné žalovaným, na níž byla zaměstnána. K úrazovému pojištění byla žalovaným přihlášena. Nižší soudy neuznaly žalobní nárok důvodem po právu, o d v o l a c í s o u d z těchto důvodů: Podle § 46 zákona ze dne 28. prosince 1887 č. 1/88 ř. z. má pojištěnec toliko právo vznést proti podnikateli nárok na náhradu škody, když úraz při práci byl ú m y s l n ě způsoben některou z osob